

Zorile

Un vestitor al prezenței lui Hristos

Revista Zorile

Aprilie 2025

Tabla de conținut

ARTICOLUL PRINCIPAL.....	2
MOARTEA DISTRUSĂ, VIAȚA RESTAURATĂ.....	2
STUDII BIBLICE INTERNAȚIONALE	19
CRISTOS A MURIT O DATĂ PENTRU TOTDEAUNA	19
IUBIREA LUI DUMNEZEU MANIFESTATĂ	23
CRISTOS A ÎNVIAT	27
VREDNIC ESTE MIELUL	31

Caută în Biblie citatele din Scriptură!

Moartea distrusă, viața restaurată

"DUMNEZEU va șterge orice lacrimă din ochii lor și nu va mai fi nici moarte, nici întristare, nici plâns, nici durere. Toate aceste lucruri au dispărut pentru totdeauna." Iar Cel care ședea pe tron a spus: "Uite, fac totul nou!" Apoi mi-a spus: "Scrie asta, pentru că ceea ce îți spun eu este adevărat și demn de încredere."
Apocalipsa 21:4 și 5

În această perioadă a anului, mințile a milioane de oameni din întreaga lume sunt îndreptate spre tema învierii lui Isus din morți. Pentru aceștia, comemorarea învierii lui Isus reprezintă, într-o oarecare măsură, o scurtă ușurare față de ofertele zilnice de haos, distrugere și moarte din știri, care arată lumea într-o stare de întuneric și disperare.

Astăzi, se estimează că aproximativ 150.000 de oameni mor în fiecare zi în lume. Multe dintre aceste

decese sunt pur și simplu rezultatul faptului că întreaga omenire este membră a unei rase blestemată de păcat și pe moarte. (Romani 5:12; 1 Corinteni 15:22). Cu toate acestea, avem și acele decese tragice rezultate din război, revoluție, accident, crimă, droguri și alte rele specifice ale trecutului și prezentului. Este într-adevăr o noapte de tristețe și plâns, dar avem binecuvântata asigurare a Cuvântului lui Dumnezeu că "bucuria vine dimineată". (Psalmi 30:5). Acea dimineată binecuvântată a bucuriei va fi inaugurată de răsăritul "Soarelui dreptății", care, "cu tămăduire pe aripile Sale", va vindeca poporul de bolile sale, fizice și de altă natură, și va da pace, sănătate și viață pentru totdeauna." - Maleahi 4:2

În ciuda haosului și a morții cu care suntem înconjurați și chinuiți, avem asigurările Cuvântului lui Dumnezeu că El va interveni în afacerile umane și va face pentru oameni ceea ce ei nu pot face pentru ei înșiși. Aceasta înseamnă că speranța susținută în Biblie pentru lumea omenirii este la fel de strălucitoare ca promisiunile lui Dumnezeu. Aceste promisiuni ne asigură nu numai că boala și moartea vor fi distruse, precum și toate celelalte rele care afectează acum rasa umană, ci și că cei care dorm în moarte vor fi treziți, pentru ca și ei să poată

participa la bucuriile acelei noi zile - acea dimineață de bucurie care va urma actualei nopți întunecate de tristețe.

În mintea multora se ridică întrebarea cu privire la capacitatea lui Dumnezeu de a îndeplini toate promisiunile minunate pe care le-a făcut să fie înregistrate în Cuvântul Său. Poate părea o simplificare excesivă a problemei, dar pentru noi este evident că Cel care a creat viața este foarte capabil să redea viața. În plus, pentru a ne asigura de acest lucru, Domnul a dat numeroase exemple în Biblie în care, prin slujitorii săi, și-a folosit puterea de a da viață pentru a trezi morții la viață. Putem considera aceste cazuri drept semne ale scopului divin în favoarea tuturor oamenilor care dorm în moarte. Unele dintre aceste cazuri au avut loc în timpul Vechiului Testament, iar altele în zilele lui Isus și în legătură cu lucrarea sa; mai târziu, apostolul Petru a înviat o soră creștină din somnul morții.

FIUL VĂDUVEI

Profetul Ilie l-a trezit din morți pe fiul unei văduve și a demonstrat astfel puterea Creatorului de a reda

viața. Înregistrarea spune că Ilie "s-a întins de trei ori peste copil și a strigat către DOMNUL: DOAMNE, Dumnezeul meu, fă ca viața acestui copil să revină în el. Iar DOMNUL a ascultat glasul lui Ilie. Și viața copilului a venit din nou în el și a înviat. Ilie a luat copilul și l-a coborât din camera de sus în casă și l-a dat mamei sale. Și Ilie a zis: "Vezi, fiul tău trăiește". 1 Regi 17:21-23

Utilizarea cuvântului "suflet", în traduceri ale acestei relatări, nu susține ideea falsă că oamenii au în ei ceva intangibil numit suflet, care dispare atunci când corpul moare. În acest caz, cuvântul "suflet" este folosit, ca de multe ori în Biblie, doar pentru a desemna viața, după cum se observă în traducerea citată. Viața acestui băiat plecase din el, iar prin slujba lui Ilie și prin puterea lui Dumnezeu, viața i-a revenit.

Considerentul important în această relatare este că avem în ea un exemplu al puterii de restaurare a lui Dumnezeu, așa cum se va manifesta ea însăși pe tot pământul și în numele tuturor celor care au adormit în moarte - fie în război, fie prin boală, în tinerețe sau în bătrânețe. Moise a dezvăluit planul lui Dumnezeu în această privință când, într-o rugăciune,

a spus despre Dumnezeu: "Tu îl întorci pe om la țărână și spui: "Întoarceți-vă, copii ai omului!"'" Psalmi 90:3

FIUL ȘUNAMITEI S-A TREZIT

Povestea femeii Sunamite și a fiului ei care a murit, probabil în urma unei insolajii, este bine cunoscută cititorilor Bibliei. (2 Regi 4:18-20). Când fiul a murit, mama l-a chemat pe Elisei, care l-a readus la viață. Relatarea spune următoarele: "Când a sosit Elisei, copilul era într-adevăr mort, întins acolo, pe patul profetului. El a intrat singur, a închis ușa în urma lui și s-a rugat Domnului. Apoi s-a întins pe trupul copilului, punându-și gura pe gura copilului, ochii pe ochii copilului și mâinile pe mâinile copilului. Și în timp ce se întindea pe el, trupul copilului a început să se încălzească din nou! Elisei s-a ridicat, a mers o dată înainte și înapoi prin cameră și apoi s-a întins din nou pe copil. De data aceasta, băiatul a strănutat de șapte ori și a deschis ochii! Apoi Elisei l-a chemat pe Gehazi. "Cheamă-o pe mama copilului!", a spus el. Iar când aceasta a intrat, Elisei a spus: "Poftim, ia-ți fiul!" versetele 32-36

Există o zicală veche, des repetată: "Cât timp există viață, există speranță". Totuși, această limitare nu se aplică lui Dumnezeu, deoarece, conform promisiunilor Sale și conform dovezilor furnizate în Cuvântul Său, există speranță pentru toți cei care au murit. Este adevărat că în zilele lui Ilie și Elisei nu venise încă timpul pentru restaurarea generală a morților. Acest lucru rămâne încă de realizat în timpul a ceea ce apostolul Petru a descris ca fiind "vremurile restituirii tuturor lucrurilor". (Fapte 3:20 și 21). Cei doi băieți readuși la viață de vechii profeți ai lui Dumnezeu s-au întors din nou în moarte în anii următori, dar nu va fi așa în timpul de restaurare care va veni. Atunci va fi scopul lui Dumnezeu ca toți cei care au murit să fie înviați din morți și să li se dea ocazia să trăiască veșnic. Ioan 5:28-29; Romani 5:18-19

ÎN NOUL TESTAMENT

Prin lucrarea lui Isus, alții au fost treziți din somnul morții. Cităm relatarea tânărului din orașul Nain care a fost readus la viață: "Un cortegiu funerar ieșea în timp ce el se apropia de poarta satului. Tânărul care murise era singurul fiu al unei văduve, iar o mulțime mare din sat era cu ea. Când Domnul a văzut-o,

inima I s-a revărsat de compasiune. "Nu plânge!", i-a spus El. Apoi a mers la sicriu și l-a atins, iar purtătorii s-au oprit. "Tinere", a spus El, "îți spun eu, ridică-te". Atunci băiatul mort s-a așezat în picioare și a început să vorbească! Și Isus l-a dat înapoi mamei sale." Luca 7:12-15

Apoi a fost cazul fiicei conducătorului sinagogii. Ea murise, "oamenii plângeau și se tânguiau", dar Isus a spus: "Nu plângeți; ea nu a murit, ci doarme. Dar mulțimea râdea de el pentru că toți știau că murise. Atunci Isus a luat-o de mână și i-a spus cu glas tare: "Copila mea, scoală-te!" Și în acel moment viața (greacă: suflarea) i-a revenit, iar ea s-a ridicat imediat! Apoi Isus le-a spus să îi dea ceva de mâncare. Părinții ei erau copleșiți, dar Isus a insistat să nu spună nimănui ce s-a întâmplat." Luca 8:52-56

LAZĂR ALSO

Avem, de asemenea, cazul clasic al lui Lazăr, fratele Martei și al Mariei. Această mică familie din Betania erau prieteni speciali ai lui Isus. Lazăr s-a îmbolnăvit grav într-un moment în care Isus își desfășura lucrarea în zona în care Ioan Botezătorul

boteza, la o oarecare distanță de Betania. (Ioan 10:40). Surorile au trimis mesageri la Isus pentru a-i spune despre boala fratelui lor, dar Isus nu a făcut nimic în legătură cu aceasta timp de câteva zile. Apoi le-a explicat ucenicilor săi: "Boala lui Lazăr nu se va sfârși prin moarte. Nu, s-a întâmplat pentru gloria lui Dumnezeu, astfel încât Fiul lui Dumnezeu să primească glorie din aceasta." Ioan 11:4

Isus știa, desigur, că Lazăr va ceda bolii sale și va adormi în moarte. Când Lazăr a murit, Isus le-a spus ucenicilor săi: "Prietenul nostru Lazăr doarme; dar Eu mă duc, ca să-l trezesc din somn." (versetul 11). Ucenicii nu au reușit să înțeleagă sensul afirmației lui Isus, crezând că el voia să spună că Lazăr pur și simplu se odihnea liniștit în somn; apoi Isus le-a spus clar: "Lazăr a murit. Și pentru binele vostru, mă bucur că nu am fost acolo, pentru că acum veți crede cu adevărat. Veniți, să mergem să-l vedem." versetele 14 și 15

Lazăr era într-adevăr mort și, referindu-se la el, Isus a folosit somnul ca simbol al morții. Din somn există o trezire, iar Isus știa că întreaga lume moartă a omenirii va fi trezită din somnul morții la timpul potrivit al lui Dumnezeu. Domnul s-a întors în Betania și în

casa Martei și a Mariei. Când Marta l-a văzut, ea a spus: "Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum știu că Dumnezeu îți va da tot ce vei cere". (Ioan 11:21-22). Acesta a fost modul Martei de a-și arăta convingerea că Isus ar fi fost capabil să îi vindece fratele dacă ar fi ajuns mai devreme, dar mai mult decât atât, a arătat ei că Isus era capabil acum să îl readucă la viață.

Asta a intenționat Isus să facă. El i-a spus Martei: "Fratele tău va învia", la care ea a răspuns: "Da, va învia când vor învia toți ceilalți, în ultima zi". (versetele 23 și 24). Marta studiase învățăturile lui Isus și, fără îndoială, scripturile Vechiului Testament în care este prezentată speranța învierii. Ea credea în trezirea promisă din somnul morții, care urma să aibă loc prin puterea divină în perioada finală a marelui plan al lui Dumnezeu de răscumpărare și restaurare - Cristos, numit în profeții "ziua de apoi". (Isaia 2:2; 25:6-9). De fapt, această "zi" durează o mie de ani și va vedea întreaga lume moartă a omenirii readusă la viață. 2 Petru 3:8; Apocalipsa 20:4, 6

Isus i-a răspuns Martei: "Eu sunt învierea și viața." (Ioan 11:25). Cu alte cuvinte, Isus a fost cel care, în

momentul învierii, va fi folosit de Tatăl Ceresc pentru a restabili viața. Isus și-a dat propria viață umană drept răscumpărare pentru Adam și rasa sa și, în virtutea acestui fapt, El a primit autoritatea și puterea de a-i trezi pe toți cei care dorm în moarte. (1 Timotei 2:5 și 6; Matei 28:18). El l-a trezit pe Lazăr din somnul morții în acel moment, ca o demonstrație a ceea ce se va realiza în epoca finală a planului lui Dumnezeu pentru toți cei care dorm în moarte. Lazăr era mort de mai multe zile și carnea lui începuse să se descompună. Trezirea sa a fost un exemplu viu al faptului că, în ceea ce privește puterea divină, nu face nicio diferență dacă cineva a fost mort pentru câteva momente, pentru patru zile sau pentru mii de ani; puterea dătătoare de viață a Celui care este "învierea și viața" va prevala pentru restaurarea lor.

CRISTOS, PRIMELE ROADE

Până acum am observat o serie de cazuri menționate în Biblie referitoare la trezirea anumitor persoane din somnul morții. Aceștia nu au fost înviați în sensul deplin al cuvântului, ci doar readuși temporar la o viață parțială. Deși aceste cazuri ne impresionează cu privire la faptul că puterea divină

este capabilă să învie morții, abia la învierea lui Isus avem primul caz de înviere din morți deplină, completă și eternă.

În învierea lui Isus avem ceea ce Apostolul Pavel numește "primele roade" ale învierii. Pavel a scris: "Dar, de fapt, Cristos a înviat din morți. El este primul dintr-o mare recoltă a tuturor celor care au murit". La aceasta, Pavel adaugă: "Deci, vedeți, așa cum moartea a venit în lume printr-un om, acum învierea din morți a început printr-un alt om. Așa cum toată lumea moare pentru că toți aparținem lui Adam, toți cei care aparțin lui Cristos vor primi o viață nouă." (1 Corinteni 15:20-22). Cu alte cuvinte, tuturor li se va da șansa, pe baza ascultării, de a avea o restaurare deplină și completă a vieții umane perfecte.

Când Isus a fost înviat din morți, a fost înălțat la un cămin ceresc și la natura divină. Pavel se referă la acest lucru în Efeseni 4:8. "Când te-ai înălțat sus, ai luat mulți captivi; ai primit daruri de la oameni". Acest verset se referă la Psalmi 68:18, care spune: "Te-ai înălțat la înălțime, ai luat mulți captivi". Acești "mulți prizonieri" sunt așa-numitele "roade de după" ale învierii, deoarece aceasta este comparată cu

eliberarea prizonierilor - în acest caz, prizonierii morții. Ce mulțime de prizonieri este aceasta!

Ei vor fi precedați de urmașii lui Isus, care sunt descriși în Scripturi ca fiind clasa "primelor roade", deoarece vor fi asociați cu Isus în binecuvântarea restului lumii omenirii. Iacov a scris cu privire la aceștia: "De bunăvoie ne-a născut cu cuvântul adevărului, ca să fim un fel de prime roade ale fapturilor Lui." (Iacov 1:18). Apocalipsa vorbește despre ei ca ieșind din "prima înviere" și că ei vor trăi și vor domni cu Cristos o mie de ani. (Apocalipsa 20:4 și 6). Aceștia sunt, așadar, primii scoși din închisoarea morții de către Isus. Ei, ca și El, sunt înălțați la un cămin ceresc și la glorie, onoare și nemurire. Romani 2:7

PRINȚI PE PĂMÂNT

Un alt grup de prizonieri ai morții care vor fi conduși de Isus la înviere sunt cei la care se face referire în Psalmul 45:16 ca fiind străbunii părinți credincioși. Aceștia urmează să fie făcuți "prinți în tot pământul". În capitolul 11 din Evrei, apostolul îi menționează pe mulți dintre aceștia pe nume și povestește despre credințioșia lor la încercare. El

explică faptul că ei au îndurat suferințe din cauza Domnului pentru ca "să poată obține o înviere mai bună". Evrei 11:35

Aceștia, suntem informați, au primit asigurarea că datorită marii lor credințe au fost plăcuți lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că s-au dovedit demni de o "înviere mai bună". Aceasta va fi o ridicare instantanee la perfecțiune a vieții umane, iar ca oameni perfecți, aceștia vor fi reprezentanții pământești vizibili ai divinului Cristos în împărăția mesianică. (Evrei 11:39-40). Profetul Isaia ne informează că în acel moment Iacov își va vedea din nou copiii și că fața lui nu va mai păli de bătrânețe. Isaia 29:22-23

Un alt grup de prizonieri ai morții care vor fi conduși spre libertate și viață de către marele restaurator al vieții va fi ceea ce Apocalipsa descrie ca fiind o "mare mulțime". Cu privire la aceștia citim: "Aceștia sunt cei care au ieșit din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. De aceea, ei sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și Îi slujesc zi și noapte în templul Său; iar

Cel care șade pe tron îi va adăposti cu prezența Sa".
Apocalipsa 7:9, 14-15

Trebuie remarcat faptul că această clasă a marii mulțimi nu va sta cu Domnul "pe" tron, așa cum vor sta primele roade, urmașii fideli ai lui Isus, ci va fi "înaintea" tronului și Îl va sluji pe Dumnezeu zi și noapte în templul Său. Nu știm exact care va fi natura slujirii lor în împărăția mesianică, dar oricare ar fi aceasta, există în primul rând necesitatea ca ei să fie înviați din morți.

ÎNVIEREA GENERALĂ

Ultimul grup de prizonieri ai morții care vor fi scoși din mormânt va fi acel grup mare al celor rămași din întreaga omenire care a trăit vreodată. Acest grup îi include pe cei care au murit în necredință, în credință parțială , pe criminali, pe cei mândri și egoiști, pe copii și acele milioane și milioane de oameni care au murit fără să înțeleagă fundamentele de bază ale învățăturilor Bibliei. Îi va include și pe cei care, deși pretind că cred în Isus, au vorbit doar din gură despre această credință, dar nu au fost dispuși în această viață să se dăruiască pe deplin lui Dumnezeu, nici să se sacrifice.

Multe alte traduceri afirmă că aceștia vor ieși din moarte "la învierea judecății". (Ioan 5:29). Aceasta înseamnă că, atunci când acest grup de prizonieri ai morții vor fi eliberați din somnul morții, ei vor fi aduși la judecată sau proces, după cum este gândul în textul grecesc, deoarece, în planul lui Dumnezeu, împărăția mesianică și Ziua Judecății promisă de o mie de ani se desfășoară concomitent. Va fi acea "zi" despre care vorbește apostolul Pavel, când Domnul va judeca lumea în dreptate. Fapte 17:31

Isaia 26:9 declară că atunci când judecățile Domnului se vor răspândi pe pământ, locuitorii lumii vor învăța neprihănirea. Psalmistul vorbea despre acest lucru ca despre faptul că Domnul va judeca poporul cu adevărul Său. Ce timp fericit va fi acela: "Să se bucure cerurile , să se veselească pământul; răsunе marea și tot ce este în ea. Să se veselească câmpurile și tot ce este în ele; cânte de bucurie toți copacii pădurii. Toată creația să se bucure înaintea Domnului, căci vine, vine să judece pământul. El va judeca lumea în dreptate și popoarele în credințioșia Lui." Psalmi 96:11-13

ÎNTOARCEREA RĂSCUMPĂRAȚILOR

Isus s-a dat ca "răscumpărare" pentru întreaga omenire. (1 Timotei 2:5-6). Aceasta este ceea ce face posibilă scoaterea Sa din captivitatea morții. Isaia a scris despre momentul fericit în care lumea omenirii va fi adusă înapoi din captivitate. El a spus: "Răscumpărații DOMNULUI se vor întoarce, ... cu cântări și bucurie veșnică pe capetele lor; vor dobândi bucurie și veselie, iar întristarea și suspinul vor fugi." Isaia 35:10

Cuvântul ebraic "*sheol*" din Vechiul Testament și companionul său grecesc *hades* din Noul Testament sunt folosite în Biblie pentru a desemna marea închisoare, somnul morții, în care toți oamenii trec atunci când mor. În Apocalipsa 1:18 Isus vorbește despre faptul că a fost mort - a murit, adică, pentru păcatele lumii - și că acum este viu și are "cheile iadului" ("*hades*") și ale morții". Iată din nou gândul că morții sunt eliberați din captivitate, pentru că Isus folosește la momentul potrivit aceste chei pentru a descuia și a deschide larg porțile captivității, pentru a trezi și a elibera prizonierii morții.

Când toți vor fi fost eliberați, iar cei demni de viața veșnică își vor fi demonstrat loialitatea față de principiile divine ale dreptății și vor fi readuși la perfecțiunea umană deplină, atunci va fi adevărat că "nu va mai fi moarte", așa cum se menționează în prima noastră scriptură. Cele "dintâi lucruri (vor) fi trecut", iar ultimii captivi ai morții vor fi fost eliberați și restabiliți în deplina lor libertate ca fii pământești ai lui Dumnezeu. Apocalipsa 21:4-7

Acesta este sensul deplin al învierii lui Isus Cristos, care a fost prima roadă a celor care au adormit în moarte. În timp ce în 2025 lumea este încă în haos și întuneric, noua zi fericită a eliberării omenirii de moarte se apropie, da, după cum indică semnele timpului, este foarte aproape. Să ne bucurăm de această perspectivă glorioasă!

Cristos a murit o dată pentru totdeauna

Verset cheie: "Căci Cristos nu a intrat într-un sanctuar făcut de mâini omenești, care era doar o copie a sanctuarului adevărat; a intrat în cerul însuși, pentru a se arăta acum pentru noi în prezența lui Dumnezeu. "

Evrei 9:24

***Scriptură selectată:
Evrei 9 versetele 23-28***

Dintr-o perspectivă istorică, această epistolă pare să fi fost scrisă bisericii în timpul unei perioade de tranziție în secolul I. La acea vreme, credincioșii evrei aveau mari dificultăți în ansamblu în a accepta că, în urma revărsării Duhului Sfânt asupra lui Corneliu și a familiei sale, neamurile puteau avea acces la promisiunile avraamice. "Duhul Sfânt a venit peste toți cei care au auzit mesajul. Credincioșii circumciși care veniseră cu Petru erau uimiți că darul Duhului Sfânt

fusese revărsat chiar și asupra neamurilor. Căci îi auzeau vorbind în limbi și lăudându-L pe Dumnezeu. Atunci Petru a spus: "Cu siguranță nimeni nu poate sta în calea botezului lor cu apă. Ei au primit Duhul Sfânt la fel ca și noi." Fapte 10:44-48

"Cristos a devenit acum Marele Preot peste toate lucrurile bune care au venit. El a intrat în Cortul cel mai mare și mai perfect din cer, care nu a fost făcut de mâini omenești și nu face parte din această lume creată. Cu propriul său sânge - nu cu sângele țapilor și vițelilor - a intrat în Locul Preasfânt o dată pentru totdeauna și ne-a asigurat răscumpărarea pentru totdeauna. În cadrul vechiului sistem, sângele țapilor și al taurilor și cenușa unui vițel puteau curăța trupurile oamenilor de impuritatea ceremonială. Gândiți-vă doar cu cât mai mult sângele lui Cristos ne va purifica conștiința de faptele păcătoase, astfel încât să ne putem închina Dumnezeului celui viu." Evrei 9:11-14

Ca apostol al neamurilor, Pavel a înțeles clar filozofia suferinței creștine, prin care noi "participăm la suferințele lui Cristos, care continuă pentru trupul Său, Biserica". (Coloseni 1:24). Din suferința și

moartea lui Isus provin binecuvântările unei vieți durabile atât pentru biserică, cât și pentru lume. Cei care mor împreună cu El și suferă împreună cu El contribuie, în aranjamentul divin, la bunăstarea de durată a altora - a bisericii acum, când ne dăm viața pentru frați, și a lumii în viitor, în împărăția mesianică de pe pământ. Matei 6:10

În plus, Scripturile afirmă cu mare claritate eficacitatea modului în care moartea sacrificială a lui Cristos prin vărsarea sângelui Său va fi aplicată în timpul Împărăției lui Dumnezeu pentru a elimina păcatul original al lui Adam prin neascultarea sa în Eden. Evrei 9:22-23

Versetul nostru cheie afirmă că Cristos a murit o dată pentru totdeauna. Cei care sunt în prezent ucenicii Săi, dacă sunt credincioși, au speranța unei recompense cerești. Toți ceilalți vor avea ocazia să câștige viața pământească prin ascultare și interiorizarea principiilor neprihănirii în veacul viitor.

Dumnezeu are un loc special în planul Său pentru cei care trăiesc pentru El în prezent. Ei devin Noile Creaturi născute de Duhul, cărora le este dată slujba împăcării. (2 Corinteni 5:17-20). Sângele vărsat al lui

Cristos este baza reconcilierii și este privilegiul nostru să arătăm oamenilor că aceasta este singura cale care duce la viață. Aceasta va fi marea lucrare a viitorului, când împărăția lui Cristos va fi în funcțiune și când sfinții vor domni cu El. (Apocalipsa 20:6). Cu toate acestea, trebuie să facem ceea ce putem acum. Eforturile noastre de sacrificiu de acum ne pregătesc pentru oportunitățile mai mari de mai târziu. Meritul nostru de a participa la marea lucrare de mâine depinde de interesul nostru iubitor față de semenii noștri de astăzi.

Iubirea lui Dumnezeu manifestată

***Verset cheie: "Dumnezeu a arătat cât de mult ne
iubește trimițând în lume pe unicul Său Fiu,
pentru ca noi să avem viața veșnică prin El."
1 Ioan 4:9***

***Scriptură selectată:
1 Ioan 4:7-14***

Relatările din Vechiul și Noul Testament despre grija superlativă și măreția lui Dumnezeu se găsesc practic pe fiecare pagină a Scripturii. El a existat din veșnicia trecută, este sursa vieții pe toate planurile și a fost dintotdeauna și va continua să fie Marele Nemuritor. Psalmul 90 versetele 1-4; 1 Timotei 1:17

"El dă putere celor slabi și forță celor neputincioși. Chiar și tinerii vor deveni slabi și obosiți,

și tinerii vor cădea de oboseală, dar cei ce se încred în Domnul vor găsi o nouă putere." Isaia 40 versetele 29-31

Orice încercare de a diminua grija Tatălui Ceresc pentru copiii săi ar proveni în mod necesar dintr-o sursă malefică din afara Bibliei. Acesta este motivul pentru care credincioșii consacrați sunt îndemnați: "Trebuie să îi testați pentru a vedea dacă duhul pe care îl au vine de la Dumnezeu" și să accepte ca adevăr doar acele chestiuni care se potrivesc cu sfințenia și cu promisiunile divine centrate în planul său etern de mântuire. 1 Ioan 4 versetele de la 1 la 6

"Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este de la Dumnezeu; și oricine iubește este [născut] din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește nu cunoaște pe Dumnezeu; căci Dumnezeu este iubire." (v. 7,8) Indiferent ce credem, oricine am fi, nicio afirmație nu poate fi mai profundă în ceea ce privește statutul exaltat al Creatorului în comparație cu toți supușii săi care locuiesc pe orice plan al existenței.

Versetul nostru cheie subliniază manifestarea iubirii lui Dumnezeu care a fost evidențiată prin trimiterea lui Isus, singurul Său Fiu născut. (Ioan 3:16) Isus a deschis calea prin care Dumnezeu, în calitate de Creator, putea fi drept, justificându-i în același timp pe păcătoșii care acceptau pe Isus Cristos ca preț de răscumpărare pentru păcatul pe care Adam l-a comis prin neascultare. Romani 3 versetele 24-26

Tatăl nostru Ceresc ia toate măsurile necesare pentru a ne feri de orice ne-ar putea dăuna ca Noi Creaturi. De exemplu, El ne oferă părtășia și mângâierea poporului Său - frații noștri în Cristos. În dragostea Sa, El permite doar acele experiențe care vor servi cel mai bine la îndeplinirea scopurilor Sale divine. El poate chiar să transforme circumstanțele nefavorabile în creștere pentru copiii săi, dacă avem încredere în el și îi permitem să lucreze în noi pentru "împlinirea scopului său bun". Filipeni 2:13

Dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Său și grija Sa față de el pot fi văzute într-o lumină mai minunată atunci când luăm în considerare exercitarea preștiinței Sale. El este întotdeauna capabil să cunoască dinainte rezultatul lucrărilor mărețe pe care și le-a propus să le realizeze. Acest lucru nu distruge

În niciun fel liberul nostru arbitru. Mințile noastre finite nu ar putea determina ce va face altul mâine dacă nu i-am controla acțiunile. Mulți dintre oamenii Domnului se gândesc la modul minunat în care Dumnezeu le conducea viața de zi cu zi, chiar înainte de a-L cunoaște.

O astfel de realizare ar trebui să ne facă să răspundem cu încredere absolută în Dumnezeul nostru. "Nu există frică în iubire. Dar iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are de-a face cu pedeapsa. Cel care se teme nu este desăvârșit în dragoste." 1 Ioan 4:18

Cristos a înviat

Verset cheie: "Dintr-o dată, Isus i-a întâlnit. "Salutări", le-a spus el. Ei au venit la El, l-au strâns picioarele și l s-au închinat." Matei 28:9

***Scriptură selectată:
Matei 28:1-10***

După răstignirea lui Cristos și la sfârșitul sabatului evreiesc, Maria Magdalena și câteva dintre celelalte femei care îl urmaseră în timpul slujbei sale pământești au ajuns la mormântul său dimineața devreme în prima zi a noii săptămâni. Veniseră să îi ungă trupul cu mirodenii aromatate, ca simbol al devotamentului lor față de Domnul. Matei 28:1

Înainte de sosirea lor, a avut loc un cutremur, iar îngerul Domnului a rostogolit piatra grea care sigila mormântul și femeile au rămas perplexes. "Îngerul le-a spus femeilor: "Nu vă temeți, pentru că știu că îi căutați pe Isus, care a fost răstignit. El nu este aici;

El a înviat, așa cum a spus. Veniți și vedeți locul unde a zăcut. Apoi mergeți repede și spuneți ucenicilor lui: "El a înviat din morți și merge înaintea voastră în Galileea. Acolo Îl veți vedea". Acum v-am spus." Și femeile s-au grăbit să plece de la mormânt, înfricoșate, dar pline de bucurie, și au alergat să le spună ucenicilor Lui..." versetele 5-8

Versetul nostru cheie indică faptul că, în timp ce femeile se grăbeau să aducă acest anunț plin de bucurie ucenicilor Săi, Domnul înviat a apărut în mijlocul lor. El i-a întâmpinat într-un trup special pregătit pentru această ocazie, iar ei l-au închinat cu respect și încântare.

Doctrina învierii lui Cristos este fundamentală pentru speranța și credința fiecărui om care a trăit vreodată. Preștiința divină a planificat o oportunitate pentru recuperarea din moarte a întregii familii umane. Aceasta îi va include pe toți cei dragi ai omenirii din fiecare națiune, fiecare dintre ei fiind cufundat în starea de păcat și moarte ca urmare a neascultării lui Adam în Eden. "După cum o singură fărădelege a dus la condamnarea tuturor oamenilor,

tot așa și o singură faptă dreaptă a dus la justificare și viață pentru toți oamenii..." Romani 5:18

În scrisoarea apostolului Pavel către biserica din Corint, citim: "Acum, dacă se propovăduiește că Cristos a înviat din morți, cum de unii dintre voi spun că nu există învierea morților? Dar dacă nu există înviere a morților, nici măcar Cristos nu a înviat; și dacă Cristos nu a înviat, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, credința voastră de asemenea este zadarnică. Mai mult decât atât, suntem chiar găsiți a fi martori falși ai lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că El a înviat pe Cristos, pe care nu L-a înviat, dacă de fapt morții nu înviază." 1 Corinteni 15:12-15

În această perioadă, mulți creștini din întreaga lume se reunesc pentru a sărbători Învierea Domnului nostru. Isus i-a instruit pe ucenicii și urmașii săi credincioși să comemoreze moartea sa la data aniversării acesteia. Ei trebuie să facă acest lucru în memoria sa după apusul soarelui în ziua de 14 Nisan, care este prima lună a anului religios evreiesc și este în conformitate cu socoteala lor conform calendarului ebraic.

Membrii credincioși ai miresei lui Isus vor participa împreună cu el la marea lucrare a viitoareii sale împărății mesianice. Astfel, familia umană va ajunge, de asemenea, să îl cunoască pe Isus și valoarea sacrificiului său de răscumpărare. El "S-a dat pe Sine ca răscumpărare pentru toți, pentru a fi mărturisit la vremea cuvenită" (1 Timotei 2:5-6). Ce perspectivă glorioasă pentru o lume care are nevoie de pace, de sfârșitul suferinței și de o guvernare dreaptă glorioasă!

Vrednic este Mielul

***Verset cheie: "Și au *cântat o cântare nouă, spunând, "Vrednic ești să iei cartea și să rupi pecetea ei, pentru că ai fost omorât și ai dobândit pentru Dumnezeu cu sângele Tău oameni din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile."
Apocalipsa 5:9***

***Scriptură selectată:
Apocalipsa 5:1-13***

Figura centrală în planul de răscumpărare al lui Dumnezeu a fost Isus Cristos, "singurul Său Fiu născut". (Ioan 3:16). El este menționat de-a lungul întregii Bibliei, iar în ultima sa carte una dintre identitățile sale este "Mielul". Apocalipsa 5:6, 8, 12-13

Reflectând asupra promisiunii avraamice care a fost mijlocul prin care toate familiile pământului vor fi binecuvântate, ne gândim la următoarele cuvinte ale

lui Ioan. "Am văzut în mâna dreaptă a Celui care ședea pe tron o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinapoi, sigilată cu șapte peceti. Și am văzut un înger puternic proclamând cu glas tare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să dezlege pecetile ei? Și nimeni, nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, nu era în stare să deschidă cartea, nici să se uite la ea. Și am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit vrednic să deschidă și să citească cartea, nici să se uite la ea." Apocalipsa 5:1-4

Dreptatea divină a cerut un preț corespunzător pentru achiziționarea lui Adam, precum și a întregii sale progenituri, deoarece niciun om nu a fost capabil să dea o răscumpărare pentru fratele său. (Psalmi 49:7). Acest fapt demonstrează, de asemenea, de ce, ca un act de iubire și compasiune, Dumnezeu a prevăzut trimiterea Fiului Său unic pentru a răscumpăra familia umană, care altfel ar fi fost pierdută pentru totdeauna. Ioan 3:17

Mai multe porțiuni din Apocalipsa capitolul 5 sunt scrise într-un limbaj extrem de simbolic. Cu toate acestea, versetul nostru cheie afirmă că Cristos este Cel demn dovedit care a răscumpărat și a cumpărat

cu sângele său prețios biserica sa iubită. În versetul 13, Ioan Apocalipsa adaugă aceste cuvinte: "Și orice făptură care este în cer și pe pământ ... am auzit spunând: Binecuvântare, cinste, slavă și putere să fie Celui ce șade pe tron și Mielului, în vecii vecilor!"

Toți cei care se străduiesc să îl urmeze pe Cristos au un rol în proclamarea mesajului Evangheliei. Acest lucru a fost profețit de Isus însuși, când a spus: "Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca mărturie pentru toate neamurile." (Matei 24:14). În Apocalipsa 14:7, Ioan ne spune că mesajul nostru pentru ceilalți ar trebui să fie: "Temeți-vă (venerați). Dumnezeu și dați-I slavă: ... închinați-vă Celui care a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor". Dumnezeu trebuie să fie centrul întregii noastre predici - nu noi înșine, ideile, gândurile, căile noastre, ci doar El. În plus, trebuie să îl predicăm pe Isus, cel care a exercitat puterea lui Dumnezeu Tatăl Său de a crea cerul, pământul, marea și izvoarele apelor. "Toate lucrurile au fost făcute prin El (Isus, Fiul lui Dumnezeu); și fără El nu a fost făcut nimic din ce a fost făcut." Ioan 1:3

Să apreciem mai pe deplin iubirea de nepătruns a lui Dumnezeu care L-a dat pe Fiul Său ca

răscumpărare pentru toți și sacrificiul magnific pe care Cristos l-a făcut, vărsându-și cu credință sufletul până la moarte pentru mireasa Sa și pentru întreaga lume a omenirii. "O, adâncimea bogăției atât a înțelepciunii, cât și a cunoștinței lui Dumnezeu! cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și căile Lui de negăsit!" Romani 11:33